

INSIDE OUT: Nesuicidalno samopovređivanje dece i mladih u Srbiji

Ana Radanović

Institut za pedagoška istraživanja, Beograd

Nesuicidalno samopovređivanje (*Non Suicidal Self-Injury*, NSSI) definiše se kao namerno i direktno nanošenje telesnih povreda sebi bez suicidalne namere, iako se pokazalo da korelira sa suicidalnošću. Ozbiljnost ovih povreda varira od povreda koje se mogu sanirati u kućnim uslovima (npr. kopaње svojih krasti) do onih koje moraju biti tretirane od strane medicinskog osoblja (npr. lomljenje svojih kostiju). Najčešći oblik nesuicidalnog samopovređivanja je zasecanje kože oštrim predmetom, najčešće žiletom (*cutting*). Interesovanje za proučavanje ovog ponašanja kontinuirano se intenzivira poslednjih godina, posebno od kada su u petom izdanju Dijagnostičkog i statističkog priručnika za mentalne poremećaje (DSM V) predloženi kriterijumi za nesuicidalno samopovređivanje kao novi mentalni poremećaj.

Prvi deo predavanja biće posvećen osnovnim pitanjima kojima su se istraživači bavili – koje su funkcije nesuicidalnog samopovređivanja, koji su faktori rizika za nesuicidalno samopovređivanje do sada pronađeni i kako stručnjaci pokušavaju da redukuju intenzitet i kvantitet nesuicidalnog samopovređivanja? U drugom delu predavanja biće prezentovani rezultati studije “Srpska ACE studija: Negativna životna iskustva u detinjstvu” u okviru koje se nesuicidalno samopovređivanje ispitivalo na reprezentativnom uzorku nekliničke populacije. Koja je prevalenca nesuicidalnog samopovređivanja u Srbiji? Koja negativna životna iskustva u detinjstvu doprinose pojavi i učestalosti nesuicidalnog samopovređivanja? Da li su pokazane razlike po polu? Konačno, govoriće se i o značaju proučavanja nesuicidalnog samopovređivanja od strane istraživača i praktičara, kao i važnosti njihove saradnje u zajedničkoj borbi za efikasan tretman ovog problema.